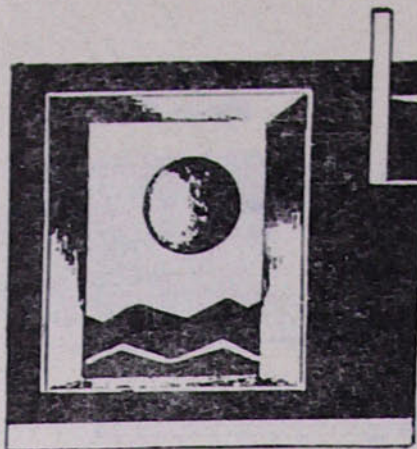

ԷԿՈՒՄԵՆԻԿ

ԿՅԱՆՔ

ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Սույն թվականի ապրիլի 18—27-ը Տաիլանդի Չիանգ Մայ քաղաքում եկեղեցիների համաշխարհային խորհրդի «Դիպլոմալ կրոնների և գաղափարախոսությունների պատկանող մարդկանց հետ» բաժնի նախաձեռնությամբ տեղի է ունեցել աստվածաբանական մի խորհրդակցություն: Խորհրդակցության նպատակն է եղել, 1975 թվականի նոյեմբերին Նայրոբիում գումարված ԵՀԽ-ի 5-րդ համաժողովում քննարկված մեկ որոշման համաձայն, մշակել տարբեր կրոնների և գաղափարախոսությունների ներկայացուցիչների հետ կազմակերպվելիք դիպլոմաների զարգացման ծրագիրը 5—6 տարիների համար և ճշտել այդ ուղղությամբ տարվելիք աշխատանքի նիւթերը:

Սույն հանդիպմանը մասնակցել են հիսունույթ պաշտոնական ներկայացուցիչներ՝ բաժնի տարբեր երկրներից, յոթ պատասխանատու աշխատակիցներ՝ ԵՀԽ-ի Ժնևի կենտրոնից, այդ թվում՝ դոկտ. Սամարթան, դոկտ. Լուկաս Վիշերը և դոկտ. Թեյլորը, ինչպես նաև տասնմեկ հյուր-դիտորդներ:

Խորհրդակցական այս հանդիպմանը Մայր Աթոռ ս. Էջմիածինը և Հայաստանյայց առաքելական եկեղեցին ներկայացրել է Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամ և Երուսաղեմի հայոց պատրիարքական

Աթոռի դիվանապետ տ. Ծան արքեպիսկոպոս Աճեմյանը:

Չիանգ Մայ քաղաքի հանդիպմանը մասնակցել են նաև ԵՀԽ-ի անդամ քաղմաթիվ եկեղեցիներ ներկայացնող աստվածաբաններ, սոցիոլոգներ և քաղդատական կրոնների դասախոսներ:

Խորհրդակցության նշանաբանն է եղել՝ «Դիպլոմա համայնքների միջև»: Հանդիպման աշխատանքները տարվել են երկու ուղղությամբ՝ տեսական և գործնական: Տեսական աշխատանքներում քննարկվել են «Դիպլոմա» և «Համայնք» հասկացությունները այսօրվա աշխարհի զանազան իրադրությունների առաջացրած հարցերի լույսի տակ: Այս առիթով շեշտվել է, որ «միատարր համայնքները հետզհետե պակասում են, և համայնքային կյանքը, մանավանդ մեծ քաղաքներում, հատկանշվում է իր այլազանությամբ: Հասարակությունն այս քաղաքներում քաղկացած է կրոնական, մշակութային, գաղափարախոսական տարբեր դասափարակություն ունեցող մարդկանցից, որոնք համերաշխ համայնքներ կազմելու հարկադրանքի տակ ճանապարհներ են որոնում միմյանց հասկանալու և մեկ ամբողջական համայնք կազմելու»:

Ուսումնասիրված հարցերի մեջ ամենայն կարևորությամբ քննության են առնվել

կրոն, մշակույթ, համայնք հասկացությունները և ինքնության գիտակցությունը, մանավանդ այն մարդկանց մեջ, որոնք զանազան պատճառներով ստիպված են եղել տեղափոխվել իրենց բնիկ միջավայրից և որոնք փորձում են իրենց նոր միջավայրում կղզիացած չմնալ, այլ պատկանել տվյալ միջավայրի համայնքին՝ առանց սակայն կորցնելու իրենց ազգային ինքնությունը:

Խորհրդակցության ընթացքում Ասիայի և Աֆրիկայի ներկայացուցիչները առանձին կարևորությամբ շեշտել են անհրաժեշտությունը եկեղեցու ազգային առաքելության, մանավանդ տվյալ եկեղեցուն պատկանող ժողովրդի մշակութային հարստության պահպանման ճանապարհով:

Տեսական երկրորդ հարցը, որին հատուկ ուշադրություն է ընծայվել, դիպլոմի և միսիոնարության հարաբերության հարցն է եղել: Արևմտյան եկեղեցիների մի շարք ներկայացուցիչների կողմից արտահայտվել է այն տեսակետը, թե եկեղեցու հիմնական առաքելությունը ոչ թե այլ կրոնների և գաղափարախոսությունների հետ գոյակցություն հաստատելն է, այլ Ավետարանի տարածումը և ժողովուրդների քրիստոնեացումը: Ըստ նրանց, դիպլոմը չի կարող լինել ավետարանչական մի միջոց՝ վկայելու քրիստոնեական ճշմարտությունը:

Այս հարցի շուրջ տեղի է ունեցել մտքերի լայն փոխանակություն, և բանաձևվել են եզրակացություններ:

Խորհրդակցությունը զբաղվել է նաև սինկրետիզմի հարցով: Նկատի է առնվել հավանական այն վտանգը, որ ներկայացնում է ուրիշ կրոնների հետ դիպլոմի մեջ մտնելը, մի հանգամանք, որի հետևանքով

կարող է ստեղծվել ընտրողական մի նոր կրոն այլ կրոնների սրբազան գրականության ընտրելագույն գաղափարների օգտագործումով:

Այնուհետև խորհրդակցությունում քննության են առնվել մի շարք գործնական հարցեր: Ժողովականները բաժանվել են աշխատանքային չորս խմբերի, որտեղ ուսումնասիրության առարկա են դարձել հետևյալ հարցերը.

ա. Քրիստոնյա-հրեա-իսլամ հարաբերություններ.

բ. Քրիստոնյա-հինդու-բուդդայական հարաբերություններ.

գ. Քրիստոնեական մոտեցում հին կրոնների և մշակույթների.

դ. Դիպլոմի զարգացում գաղափարախոսությունների մասին:

Վերոհիշյալ չորս խմբերում տարված աշխատանքի հիմնական նպատակն է եղել այս չորս բնույթի դիպլոմների միջոցով «մարդկանց միջև հաստատել ավելի խոր փոխըմբռնում, սոցիալական խաղաղ կյանք՝ հիմնված փոխադարձ հարգանքի և քրիստոնեական սիրո սկզբունքների վրա»:

Խորհրդակցության ամբողջ ընթացքում շեշտվել է քրիստոնյաների միության անհրաժեշտությունը՝ էլ ավելի արդյունավետ դարձնելու համար դիպլոմն այլ կրոնների հետ և տալու առավել ամբողջական վկայությունը քրիստոնեական ճշմարտության:

Տ. Ծախե արքեպիսկոպոսն իր գործուն մասնակցությունն է բերել սույն խորհրդակցությանը և ի մասնավորի «քրիստոնյա-հրեա-իսլամ հարաբերություններ» խմբի աշխատանքներին:

